

Bayer Zsolt: Kultúra a vérzivatarban

2026 június 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Akik szerint bármely nép, nemzet kultúrája alávaló és alsóbbrendű, nos, azok nácik. Ocsmány, undorító, eltakarítandó nácik.

Tisztában vagyok azzal, hogy a mai világban ez az ügy teljesen mellékesnek és érdektelennek fog tűnni, de engem

nem hagy nyugodni. Ezért muszáj foglalkoznom vele, megkockáztatva azt is, hogy az EU 2024/2642 számú rendelete alapján szankcionált személlyé válok, úgy is, mint „orosz propaganda terjesztője és az EU stabilitásának aláásója”, és akkor aztán megnézhetem magam.

De ennyi kockázatot vállalni kell, már csak a Thomas Mann üdvözlése cím? József Attila vers miatt is.

És akkor mindenekelőtt olvassák el ezt, ha lehet, figyelmesen, és remélem, önöknek is fel fog tűnni a kulcsmondat. Tehát:

„UKRAJNA ELÉRTE, HOGY LEMONDJÁK EGY OROSZ HEGEDŐMŰVÉSZ MAGYARORSZÁGI KONCERTJÉT

Lemondták Vagyim Repin orosz hegedőművész fellépését a Nemzeti Filharmonikus Zenekar budapesti koncert-évadnyitóján, egy magyar zenész lép fel helyette a rangos színpadon – számolt be az rbc.ua hírportál az ukrán Külügyminisztériumra hivatkozva.

A jelentés szerint az orosz művész előadásának megzavarása a magyarországi ukrán nagykövetsége erőfeszítéseinek köszönhetően vált lehetővé. A rendezvény szervezői teljesen lecserélték az évadnyitó program kulcsszámát. A külügyminisztérium hangsúlyozta, hogy egy agresszor ország képviselőinek nincs helyük a világ színpadán.

«Az orosz kultúra a népi kultúra és a háborús bűncselekmények kultúrája, amelynek nem szabadna helyet kapnia a nemzetközi fórumokon» – közölte a külügyminisztérium. A diplomaták arról biztosítottak, hogy Ukrajna továbbra is következetesen fog dolgozni az orosz kulturális tér képviselőinek teljes elszigetelésén a globális szinten.

A koncertre a Margitszigeti Színházban került volna sor, amely Magyarország és egész Közép- és Kelet-Európa egyik legrangosabb nyári színházi helyszíne.”

(Eredeti cikk itt: <https://life.karpat.in.ua/?p=287272&lang=hu>)

Bár biztos vagyok benne, hogy minden értelmes és normálisan gondolkodó embernek szemet szűrt a kulcsmondat, de a biztonság kedvéért idemásolom:

Az orosz kultúra a népi kultúra és a háborús bűncselekmények kultúrája, amelynek nem szabadna helyet kapnia a nemzetközi fórumokon.

Ezt a mondatot pedig – a cikk szerint – az ukrán külügyminisztérium követte el.

Ha ez igaz, ha ez valóban ki lett mondva és nem orosz propaganda, akkor néhány dolgot határozottan ki kell jelentenünk.

Mindenekelőtt azt, hogy akik szerint bármely nép, nemzet kultúrája „a népi kultúra és a háborús bűncselekmények kultúrája”, így, általánosságban, tehát akik szerint bármely nép, nemzet kultúrája alávaló és alsóbbrendű, nos, azok náci. Ocsmány, undorító, eltakarítandó náci. És az a baj, hogy a teljességgel kikezdehetetlen fenti tételt sajnos alátámasztja a jelenlegi ukrán vezetés számos megnyilvánulása.

Vegyük például azt a tényt, hogy ebben a hónapban eltávolították Kijevben Bulgakov szobrát. Igen, mondom, Bulgakovét. A Mester és margarita íróját, aki nélkül nincs egyetemes emberi kultúra és irodalom, legfeljebb mai ukrán – tessék választani...

A szobor eltávolításáról most szándékosan a 444 cikkéből idézek, mert ha selyemkesztyűben, simogatva és nagyon óvatosan, de még azok is megpróbálták becsempészni a tudósításba némi kritikát. Ezt írták:

„Eltávolították Mihail Bulgakov szobrát Kijevben, ami a város leghíresebb írójának szülőházában kialakított múzeum mellett állt – írja a Meduza. Arról, hogy Kijevnek semmi szüksége a 2007-ben felállított Bulgakov-szoborra, a hatóságok tavaly decemberben [döntötték el](#). A szobordöntésre a derusszifikáció jegyében került sor, a városi hatóságok az ukrán nemzetiesítésben és emlékezetpolitikában meghatározó szerepet játszó Nemzeti Emlékezet Intézetének állásfoglalására hivatkoztak:

«Mihail Bulgakov alakja szerepel azon személyek listáján, akiket az orosz propaganda az orosz birodalmi politika

dicsőítésére használ, és a hozzájuk kapcsolódó tárgyakat el kell távolítani a közterületről» – indokolták Bulgakov eltakarítását. A szobrott elvitték, és Bulgakov lányának adták.

Bulgakov megítélése a 2022-es orosz invázió óta sokat változott az orosz kapcsolatokat lehetőleg teljesen eltüntetni kívánó ukrán kultúrpolitikában.

Az orosz nyelvű családba született Bulgakov Kijevben lett orvos és író, mivégt oroszul írta, ahogy a város nagy része is oroszul beszélt első sorban akkoriban. Róla az ukrán emlékezetpolitikai intézet némi vita után úgy döntött, hogy nincs helye az ukrán emlékezetben, mert szerintük az író «az orosz birodalmi politika propagandistája».

Ezt ugyan kevésbé próbálták adatokkal alátámasztani, de azt állították, hogy megvetette az ukránokat és gyűlölte az ukrán függetlenségi vágyat, sőt: a értékelés szerint a korabeli orosz írók közül ? állt «a legközelebb a putyinizmus ideológiájához és a Kreml ukrajnai népiirtásának igazolásához». (Ennek értelmezéséhez és megítéléséhez érdemes hozzátenni, hogy Bulgakov 1940-ben, vagyis hatvan évvel Putyin hatalomra jutása előtt halt meg.)

Ezt azért Ukrajnában sem tartja mindenki nagyszerű ötletnek. Az orosz ellenzéki Meduza gyűjtésében, melyben főleg ismert orosz értelmiségiek reakcióit szedték össze, idézik többek között Olekszij Vojtenko, a talán leghíresebb fiatal ukrán zeneszerző posztját, mely szerint ugyan le lehet bontani akár összes emlékművét, még az összes könyvét is el lehet pusztítani, de Bulgakov marad - ahogy a kézirat sem ég el a Mester és Margarita szerint.”

Hát így. Szeretettel üdvözljük Olekszij Vojtenkót, mint egyik élő bizonyítékát annak, hogy nem létezik általánosságban alávaló és alsórendű nemzeti kultúra, léteznek viszont alávaló és alsórendű hatalmak, hivatalok és hivatalnokok, ostoba, idióta, semmiféle kultúráról semmiféle fogalommal nem bíró, náci barmok, és sajnálatos módon pontosan ilyenek vezetik, irányítják ma Ukrajnát és a jelek szerint az ukrán önkormányzatokat is.

Bulgakovot pedig akkor is olvasni fogják -fogjuk-, amikor ezek a náci barmok már nem lesznek sehol sem. Hasonlóképpen Puskind, Tolsztojt, Dosztojevskijt mívőihez, nézni fogjuk Tarkovszkij és Nyikita Mihalkov filmjeit, hallgatni fogjuk Csajkovszkij és Muszorgszkij muzsikáját, úgy is, mint „az orosz kultúra a népiirtás és a háborús bűncselekmények kultúráját”.

Apropó, „a népiirtás és a háborús bűncselekmények kultúrája”! Lássuk csak:

„Súlyos diplomáciai és emlékezetpolitikai válság alakult ki Varsó és Kijev között, miután Volodimir Zelenszkij ukrán elnök az ukrán nacionalista milícia, az UPA nevét adományozta egy katonai egységnek. Karol Nawrocki lengyel államfő Zelenszkij lengyel állami kitüntetésének visszavonását helyezte kilátásba.

Volodimir Zelenszkij ukrán elnök [legfrissebb intézkedése](#) kiverte a biztosítékot Varsóban. Karol Nawrocki lengyel elnök kezdeményezte, hogy fesszák meg Volodimir Zelenszkijt a Fehér Sas-rendtől, amely Lengyelország legmagasabb állami kitüntetése – hívja fel a figyelmet a Brussels Signal belga hírportálra hivatkozva az [Origo](#).

A radikális lépés oka az ukrán elnök május 27-i döntése, amellyel «Az UPA hősei» címet adományozta az ukrán különleges erőek egyik egységének.

Lengyelország számára az Ukrán Felkelő Sereggel (UPA) való bármilyen közösségvállalás vörös vonalnak számít. A lengyel nemzeti emlékezet az UPA-t tartja felelősnek a második világháború alatti volhíniai és kelet-galíciai mészárlásokért, amelyek során mintegy százezer lengyel civil – többségükben nőket és gyermekeket – gyilkoltak meg brutális kegyetlenséggel.

A lengyel parlament ezeket az eseményeket hivatalosan is népiirtásnak ismerte el. (...)

Az ügyben megszólalt Donald Tusk lengyel miniszterelnök is, aki bár kormányfőként gyakran áll éles ellentétben a szuverenista meggyőződéssel? [Nawrockival](#), mostani nyilatkozatában ? is elismerte a helyzet súlyosságát. Tusk szerint az ukrán lépés sérti történelmi érzékenységüket, és aggodalomra ad okot a kétoldalú kapcsolatok jövőjét illetően. (...) A lengyel külügyminisztérium nem érte be a nyilatkozatokkal: Marcin Bosacki külügyminiszter-helyettes bekérte Vaszil Bodnar ukrán nagykövetet, hogy hivatalosan is tiltakozzon a döntés ellen.”

UPA és Bandera kultusz – ez a mai Ukrajna hivatalos kultúrpolitikája. UPA és Bandera: tömeggyilkos, bestiális, szadista, náci állatok, akik zsidók és lengyelek ezreit ölték meg felfoghatatlan, vadállati kegyetlenséggel. És akkor

ennyit „a népiértés és a háborús b?ncselekmények kultúrájáról”. Ezzel szemben pedig ott van a farkával zongorázó ukrán elnök, mint kultúra. Még szerencse, hogy akadnak Olekszij Vojtenko-k is. Mindig akadnak, mert mint említettük, nincsen egy nép, egy nemzet sem, amelynek kultúrája alávaló és alsóbbrend? lenne, úgy általánosságban. Mert ha lenne ilyen, akkor Thomas Mann nem látogathatott volna Budapestre 1937 januárjában, a náciává lett Németország szülötteként és írójaként, és József Attila nem írhatta volna meg a Thomas Mann üdvözlését:

„(...) az emberségen, mint rajta a rák,
nem egy szörny-állam iszonyata rág
s mi borzadózva kérdezzük, mi lesz még,
honnán uszulnak ránk új ordas eszmék,
f?-e új méreg, mely közénk hatol -
meddig lesz hely, hol fölolvasható?...
Arról van szó, ha te szólsz, ne lohadjunk,
de mi férfiak férfiak maradjunk
és n?k a n?k - szabadok, kedvesek
- s mind ember, mert az egyre kevesebb...
Foglalj helyet. Kezdd el a mesét szépen.
Mi hallgatunk és lesz, aki csak éppen
néz téged, mert örül, hogy lát ma itt
fehérek közt egy európaikat.”

Így. Mindenesetre aki ma szeretne látni fehérek közt egy európaikat, ne a mai ukrán vezet?k között keresgéljen.

U.i.: „de mi férfiak férfiak maradjunk / és n?k a n?k – szabadok, kedvesek”

Ez külön elemzést igényelne, Lannert Judit figyelmébe ajánlva, már csak azért, nehogy kitiltsák a tananyagból ezt a költeményt.

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD

A trianoni gyalázatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló